OGLAŠAJTE V NAJBOLJŠEM SLOVENSKEM ČASOPISU
★
Izvršujemo vsakovrstne tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN THE BEST SLOVENE NEWSPAPER
★
Commercial Printing of All Kinds

VOL. XXXVII.—LETO XXXVII. CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (ČETRTEK), MAY 27, 1954 ŠTEVILKA (NUMBER) 104

ZADNJE VESTI

V Quonset Point, R. I., je prišlo približno 75 milj vstran na morju do velike notranje eksplozije na ameriški letalonosilki Bennington. Posledice—dosedaj 91 mornarjev mrtvih, čez 200 ranjenih. Med mrtvimi jih je šest iz države Ohio in eden iz Clevelanda.

Poveljnik ladje je dejal, da mu je eksplozija skrivnost. Mornariško poveljstvo pravi, da ni verjetno, da bi šlo za sabotažo. Odredilo je uradno preiskavo o vzrokih eksplozije, ta pa se začne danes popoldne.

—

V Clevelandu je nastopil župan Celebrezze zoper to, da se poviša cena voznim listkom na avtobusih. Celebrezze je mnenja, da vsako tako povišanje ima za posledico, da se interesentje poslužujejo raje privatnih oziroma osebnih avtomobilov, kar zopet osebni promet s temi avtomobili le povečuje in povzroča gnečo na cestah. Unija A. F. L. voznikov je potrdila sporazum o povišanju plač.

—

V New Yorku štejejo glasove oddane pri včerajšnjem glasovanju za staro unijo pristaniških delavcev ali za novo unijo A.F.L. Po dosedanjem štetju vodi stara unija s približno 400 glasovi večine. Vendar, kot rečeno, ti podatki še niso dokončni.

—

V New Yorku je nastopil na zborovanju republikancev tudi podpredsednik Nixon in je podal dve značilni izjavi. S prvo vali krivdo, da Eisenhowerjev program v kongresu ne gre naprej, na demokrate, z drugo pa obsoja dolgotrajnost razprave McCarthy-Stevens, ker da ima Amerika mnogo važnejših problemov, da jih reši.

—

Edina francoska bolniška strežnica v trdnjavi Dien Bien Phu, Terraube, je na poti v Pariz, kamor prispe v soboto. V Parizu čaka nanjo le njena mati.

—

Vremenske napovedi napovedujejo za danes in jutri deževno oblačno vreme. Najvišja temperatura danes bo 70 stopinj, najnižja pa 55 stopinj.

Brezposelnost—navzdol

V območju Clevelanda je bilo izplačanih v prvih treh mesecih letošnjega leta za $7,100,085 brezposelnih podpor. Lansko leto ob istem času so te podpore znašale le $2,730,097. Že po izplačani podpori se vidi, da je letošnja brezposelnost neprimerno višja od lanske. Kaj govorijo številke?

V prvih treh mesecih leta 1954 je bilo izplačanih brezposelnih podpor, računano v tednih za posamezne prosilce, za 247,087 tednov, lansko leto ob istem času le za 80,807 tednov. Trenotno je še 20,534 brezposelnih, ki še uživajo to podporo.

V zadnjem tednu se je prijavilo za podporo 1,977 novih prosilcev. Delavski urad trdi, da je bilo to število tekom enega tedna najnižje od lanskega novembra.

Če se manjša število tistih, ki še uživajo brezposelno podporo, je to dejstvo razlagati s tem, da je bilo mnogo brezposelnih poklicanih nazaj na delo, drugo dejstvo pa je tudi to, da je pač potekel čas, s katerim je potekla pravica do brezposelne podpore.

V ŽENEVI DANES NI BILO SEJ; POLOŽAJ V INDOKINI SE SLABŠA

ŽENEVA, 26. maja—Danes ni bilo uradnih razprav pod okriljem konference v Ženevi. Zastopniki posameznih delegacij so se privatno razgovarjali in pogajali med seboj. Poročila iz Indokine javljajo, da je vojaška strategija komunistov, ki operirajo na severovzhodu pokrajine Vietnam ta, da obkrožijo vso francosko posadko in jo, kakor v trdnjavi Dien Bien Phu, končno prisilijo k predaji.

Francosko vojaško poveljstvo nadalje javlja, da bo preorganiziralo splošno vojaško službo. Iz teh poročil bi se dalo sklepati, da bodo Francozi borili borbo za območje izlivov reke Red River in da bodo branili tudi mesto Hanoi, ki ima kakih 200,000 prebivalstva in je središče tega predela.

Ameriška vlada je najavila, da bo poslala v Indokino več svojih čet, ki bi odšle iz severne Afrike in iz zasedbene Nemčije. Z novimi svežimi vojaškimi silami računa tudi vojaško poveljstvo v Indokini.

*

Ameriški tisk v Indokini beleži prvo smrtno žrtev v izpolnjevanju poklicnih dolžnosti. Robert Capa, zastopnik ameriškega magazina "Life" je bil smrtno zadet po eksploziji mine in to v bližini mesta Hanoi. Ali je bil Capa ubit, ker je njegov voz naletel na mino, ali ker je hodil peš, ni znano.

Capa se je udejstvoval kot fotografski operater tudi v zadnji svetovni vojni in je bil znan takratnemu ameriškemu poveljniku v Evropi, generalu Eisenhowerju, ki ga je po vojni tudi odlikoval.

Capa je bil ameriški naturaliziran državljan po rodu Madžar, rojen v Budimpešti.

Iz bolnišnice

Mr. Anton Jagodnik se je povrnil iz Euclid-Glenville bolnišnice na svoj dom na 20750 Tracy Ave. Najlepše se zahvaljuje vsem za obiske, cvetlice, darila in voščilne kartice, ki jih je prejel. Prijatelji ga lahko obiščejo sedaj na domu.

Pozdravi

Pozdrave iz Floride pošiljajo Louis in Jennie Strukel ter Stanley Birtic, ki se nahajajo tamkaj na počitnicah. Pišejo, da so obhajali 80-letnico Koprivčeve mame (mati Mrs. Strukel). Še na mnoga leta, Mrs. Koprivec!

Drzna Clevelandčanka

Mabel Mendelson je ostala samica pri svojih 60 letih. Stanuje na Cleveland Heights. Od nekdaj goji željo po potovanju po svetu. V nesrečah, ki doletavajo sopotnike, pa ima skoraj neverjetno srečo.

Ko ji je bilo 20 let, je začela s svetovnimi potovanji. Bila je v Rusiji, na Kitajskem, na Japonskem, v Indiji, raznih krajih Srednjega vzhoda, v raznih državah Evrope, na Aljaski, v Srednji in Južni Ameriki. Bila je tudi v Afriki. Ko je bila v angleški koloniji Kena, je prišla v neko vas, a njen prvi pogled je obstal na obešencu, katerega so nekaj minut pred njenim prihodom usmrtili pristaši domačega uporniškega gibanja Mau Mau.

Ko je potovala z letalom po Zapadni Indiji, je letalo zajel tak vihar, da se je igral z njim in ga prisilil k pristanku izven rednega letališča. Mabel je ostala nepoškodovana.

Mabel je potovala po Novi Zelandiji. To je bila njena najnovejša avantura. Bila je med 26 potniki. Med poletom je letalo začelo goreti in je strmoglavilo. Bilo je več mrtvih, a Mabel je ostala nepoškodovana, le očala je izgubila.

ZAVEDNI NEHRU

NEW DELHI, Indija, 25. maja—V Indiji zbirajo narodni fond, ki naj služi za gospodarski napredek dežele. Prostovoljne zbirke so dale do sedaj že več kakor $100,000,000. Prispevati bi moral tudi predsednik vlade Nehru. Ker ni imel denarja, je v fond daroval bisere, ki so bili last njegove družine, v vrednosti $20,000.

NE BO DRŽALO!

V Atlantic City zboruje Zveza staršev in učiteljev. Na tem zborovanju se je iznesel tudi predlog, da naj bo obvezno šolanje le do 14. leta, vsakemu pa se naj pusti svoboda, da v vsaki dobi svoje starosti lahko s šolanjem nadaljuje. Kaj pa potem, ko se s 14. letom zapusti šola? Že ta mladina naj se seznanja s tehniko in industrijo. Kako? Točnega odgovora na to vprašanje ni bilo.

Nekateri so bili zoper tiste šolske ravnatelje, ki so šolsko mladino, ki se je za časa šolanja poročila, odpustili iz šole. Kam pa s takimi poročenci recimo na srednjih šolah?

Tudi se je iznesel predlog, da naj se sodelovanje med starši in učitelji razširi tako, da bodo v to zvezo pristopili tudi šolarji. Ali bomo na ta način prišli do popolne demokracije?

Glede domače vzgoje v družini se je iznesla trditev, da bi televizija nadomeščala varuhinje otrok. Popreje da so starši pošiljali otroke na sveži zrak in zgodaj v posteljo, sedaj pa jim naročijo, naj gledajo televizijske prenose, misleč, da je s tem njihova vzgojna skrb odpravljena . . .

SMOLA GASILCEV

RENO, Nev., 23. maja — Tukajšnja gasilska postaja je bila obveščena o požaru hiše, katero so stanovalci izpraznili. Dan je bil napačen naslov. Ko je šofer drvel z brizgalno kamor je bil klican, je med potjo povozil psa in se je moral ustaviti. Dogodek je povzročil, da je bila cesta naenkrat blokirana. Končno je privozil na kraj, odkoder je prišel klic za pomoč, pa tam ni bilo vode na razpolago. Tudi ni bila potrebna, ker je prišel na napačen naslov. Medtem pa je hiša, za katero je v resnici šlo, pogorela do tal.

Bolezen

V St. Alexis bolnišnici, soba št. 202, se nahaja Mr. John Petschauer iz 6303 Schade Ave. Prijatelji ga lahko obiščejo, mi mu pa želimo čimprejšnega okrevanja!

Prestal operacijo

Mr. Herman Sluga iz 21150 Tracy Ave. se nahaja v sobi št. 442 v Woman's bolnišnici, kjer je v torek srečno prestal težko operacijo. Prijatelji ga lahko obiščejo od 2. do 3. ure popoldne in od 7. do 8. ure zvečer. Želimo mu skorajšnjega popolnega okrevanja!

Vile rojenice

Vile rojenice so se zglasile pri Mr. in Mrs. Lawrence Marsy na Drakefield Ave., in jima pustile v spomin krepkega sinčka, ki bo v družbo dvema sestricama. Mr. in Mrs. Lawrence Marsy iz Neff Rd. sta s tem postala 29-tič stari oče in stara mama, Mrs. Jennie Modic (preje Maver) pa šestič stara mama. Čestitamo!

Mala republika Guatemala postane jabolko spora med Vzhodom in Zapadom?

KAJ PRAVIJO PRISTAŠI IN NASPROTNIKI REŽIMA

WASHINGTON, 26. maja—Državno tajništvo je smatralo za potrebno, da da posebni povdarek poleg Indokine na razmere, ki vladajo trenotno v republiki Guatemala v Srednji Ameriki. Združene države so poslale v Honduras, ki je soseda Guatemale, šest vojaških veletransportnih letal, natovorjenih z orožjem. Državni tajnik Dulles pravi, da je vrednost poslanega orožja $60,000, dočim so komunisti poslali v Guatemalo orožja za vrednost $10,000.000.

Nekaj podatkov:

Republika Guatemala leži južno in vzhodno od republike Mehike. Ima okrog tri in pol milijona prebivalstva, med njimi mnogo Indijancev, drugi so potomci Špancev.

Socialne razmere, kakor jih razberemo po poročilih, pa tudi, kakor jih opisujejo tisti, ki so republiko prepotovali, so skrajno nizke. Guatemala ima kavine nasade; pred agrarno reformo so bili ti nasadi v lasti veleposestva in tujega kapitala. Z gospodarskega stališča vzeto bi Guatemala potrebovala večje investicije. Ker pa je njena bodočnost nesigurna, te investicije redoma odpadejo. Poleg kave Guatemala prideluje riž in pšenico. Državna blagajna ima tudi precej dohodkov iz tujskega prometa. Vsled nestalnih razmer v republiki pa se tujci te letoviške zemlje v zadnjem času izogibajo in je tujski promet od leta 1951 dalje padel kar za 75 odstotkov.

Kaj pravijo nasprotniki režima

Predsednik republike je Jacob Arbenz. Napravil je vojaško akademijo leto 1937. Obdal se je z vojaškimi elementi, prijatelji iz dobe šolanja, ki pa imajo v rokah armado, ki se rekrutira prostovoljno na podlagi sistema vojakov najemnikov. Predsednik Guzman plačuje te vojake kar najvišje, da obdrži njihovo naklonjenost. Trdi se dalje, da ni socialno orientiran, da ima velika polja, kjer goji bombaž, katerega prodaja nazaj vladi, seveda po visokih cenah, ker se cene bombažu vzdržujejo z vladno podporo. Tudi mu očitajo, da svoja veleposestva obdeluje z delavci, katere plačuje vlada. Arbenz, tako trdijo njegovi nasprotniki, ima veliko naloženega denarja v Švici. Ali je komunist?

Tudi ljudje, ki so bili v Guatemali in so jim tamkajšnje razmere dobro znane, trdijo, da Arbenz Guzman osebno ni prepričan komunist, da pa je pod vplivom komunistov. Vidnih komunistov, ki se udejstvujejo v Guatemali kot neki voditelji, da je kakih 400 do 550, udejstvujejo pa se v delavskih unijah in v državni zbornici. Ker je ljudstvo na splošno nepismeno in neizobraženo, je možno, da ti voditelji dejansko izvajajo nad njim vso oblast.

Komunisti v Guatemali gredo v šolo v Mehiko, ali pa v države sovjetskega bloka. Žena predsednika, po imenu Maria Vilanova Arbenz, se udejstvuje na dobrodelnih poljih, ima vpliv nad bolnicami, nad šolami in nad socialnimi ustanovami.

Trdi se dalje, da je Guzmanov režim popolnoma enak režimu totalitarnih komunističnih držav, to je stranka nadvse in, tajna policija, vojaštvo pa da je politično pod vplivom komunističnih komisarjev.

Ameriške trditve in interesi

Državno tajništvo trdi, da je Guatemala ruska postojanka, iz katere naj se širi komunizem po vsej zapadni polobli. V sosednji Honduras in britanski posesti istega imena se oklicujejo stavke, organizirane iz Guatemale. V Srednji Ameriki je važen prekop Panama. Republika Panama, ki je odstopila pravice do tega prekopa Združenim državam, dobiva sicer gotovo odškodnino, postaja pa v svojih zahtevah do Washingtona vedno ostrejša, in ker Washington njenim zahtevam ne ugodi, narašča nerazpoloženje do Washingtona tudi v republiki Panama. Komunisti iz Guatemale naj bi imeli neposredni cilj, da iztrgajo upravo prekopa Panama Amerikancem iz rok. Razdalja od prekopa Panama do Guatemale je sicer kakih 750 milj, ta razdalja pa v današnjem modernem času itak ne pomeni veliko.

Posebni ameriški interesi v Guatemali so vojaškega značaja. Združene države imajo tam dve vojaški komisiji, ki zastopajo ameriške vojaške interese, a istočasno naj bi bile na razpolago vladi Guatemala kot inštruktorji. Te vojaške zveze obstojajo med obema državama že svojih 25 let. Pogodba je nedavno potekla in Guatemala zahteva, da te vojaški komisiji odideta domov. Prva komisija šteje le šest članov in je sestavljena iz strokovnjakov kopne vojske. Druga je sestavljena iz osmih članov, ki se rekrutirajo iz letalstva. Guatemala pravi, da teh inštruktorjev več ne rabi in da jih bo dobila iz držav sovjetskega bloka, ali pa tudi iz vrsta bivših oficirjev Hitlerjeve vojske. Tudi druge države da so se jih poslužile.

Sklepi v mestu Caracasu

Na zadnji konferenci zunanjih ministrov južnoameriških in srednjeameriških republik je bil sprejet sklep, da bi razširjenje komunističnega kolonializma na zapadni polobli pomenilo nevarnost za mir v Ameriki. Zastopnik Guatemale je takrat glasoval proti tej resoluciji, Ali bodo komunisti v Guatemali poskušali dobiti v vladi vso oblast in uveljaviti komunistično diktaturo, nakar bi bile v smislu omenjenega gornjega sklepa potrebne vseameriške akcije? Z drugi besedami, mar se bo slučaj Koreje in Indokine prenesel na zapadno poloblo, s to razliko, da bi intervenirala Amerika sama, ne pa Združeni narodi kot taki?

Bombnik USA nad Nikaraguo

WASHINGTON, 27. maja — Očividno po nalogu državnega tajništva je letal nad republiko Nikaraguo v srednji Ameriki težki ameriški bombnik. Amerikanci so hoteli prebivalstvu dokazati, da so radi položaja v Guatemali zaskrbljeni, da so pa na straži.

Istočasno je državno tajništvo javilo, da je dalo carinskim oblastem, ki vršijo službo ob Panamskem kanalu nalog, da naj preiščejo ali je bilo orožje, ki je prišlo v Guatemalo na dotični ladji tudi prijavljeno ali ne.

INDOKINA IN INTERVENCIJA ZN

WASHINGTON, 26. maja—Današnje poročilo iz državnega tajništva javlja, da je imel državni tajnik John Foster Dulles posvetovanje s poslanikom Avstralije in Nove Zelandije. Oba sta se strinjala z Dullesom, da je potrebna južnoazijska obrambna zveza in sta pristala na to, da njuni državi k tej zvezi tudi pristopita. Državni tajnik Dulles je označil to soglasje za prvi korak, da pride do južnoazijske obrambne zveze.

Drugo vprašanje, s katerim se peča ameriško državno tajništvo pa je to, da bi se Indokina prepustila Združenim narodom v rešitev. Treba bi bilo dobiti državo, ki bi bila članica Združenih narodov in ki bi od svoje strani vprašala Varnostni svet Združenih narodov, ali niso današnje razmere v Indokini take, da ogrožajo svetovni mir. Kot taka država naj bi bila najbolj prikladna soseda Indokine, Thailand (Siam), in če bi se Thailand s tem predlogom obrnil na Varnostni svet Združenih narodov?

Med stalnimi člani Varnostnega sveta je tudi Sovjetska zveza. Ustanova Varnostnega sveta pozna tudi tako imenovano pravico veta, to je, da stalni član Varnostnega sveta da svoj ugovor in vsa stvar pade v vodo, ne more priti niti pred plenum Združenih narodov.

Kako je bilo mogoče, da se je Varnostni svet dne 26. junija 1950 odločil, da se Združeni narodi uprejo komunistični agresiji na Koreji? Mar bi se isto lahko zgodilo tudi glede Indokine? Pomniti je, da je imela sovjetska politika v tistem času do Varnostnega sveta in do Združenih narodov posebno politično taktiko in na seji Varnostnega sveta ni bila po svojem zastopstvu prisotna.

Vsled tega je odpadel njen veto, ki bi bil podan, če bi bil sovjetski delegat navzoč. Če bi se isto vprašanje sedaj ponovilo glede Indokine, je računati s tem, da bo sovjetski zastopnik zraven in predlog vetiral.

STARO IN MLADO—VSE SE MNOŽI!

Okraj Cuyahoga, kamor spada tudi Cleveland, ima sedaj 1,509,000 prebivalstva. Prebivalstvo v okraju je od leta 1950 narastlo za 120,000. Narastek znaša kar 70 odstotkov, če se vzame število prebivalstva med leti 1940 in 1950 za podlago.

Napoveduje se postopno naraščanje prebivalstva, ki bo trajalo prav tja v leto 1960. Napoveduje se tudi, da izbira kraja bivanja ne bo težka, da se bodo znižali vsaj prihodnje leto stroški preživljanja, da ne bo težave s stanovanji, najemnine pa da bodo ostale na isti višini kot so. Gradbeniki bodo imeli dovolj dela, toda manj dobička. Delavske mezde bodo v prihodnjem letu le malo višje od mezd v letošnjem letu. Ne bo pa popolne zaposlitve, niti ne take kot je sedaj.

V vprašanju gibanja prebivalstva je nastal še drug problem. Vedno več je otrok, ki s kateregakoli razloga potrebujejo javno skrb in podporo in vedno več je starih ljudi, ki so istotako navezani na javne blagajne. Glede otrok, ki so navezani na javnost, ni nobenih znakov, da bi njihovo število padlo, nasprotno — v prihodnjih desetih letih da bo to število poskočilo kar za tri četrtine. Tako trdi oblast, ki ji je izročeno mladinsko socialno skrbstvo.

Stari ljudje pa imajo tele težave: Pri iskanju dela ne morejo tekmovati z mlajšimi močmi. V današnjem kritičnem času ne dobijo dela, ki bi bilo skromno plačano. Pri iskanju dela jih ovira pozitivna zakonodaja. Trpijo pa tudi notranje, ker se ne morejo trenirati za posebna dela, da bi potem šli kot izvežbani na določena mesta.

Razmerje med mladino in starimi ljudmi se karakterizira s sledečo trditvijo: Amerika postaja dežela otrok in starcev, ker ni pravega razmerja med to in tisto zrelo dobo, ko pravimo, da smo v najboljših letih.

Pogreb John Mlatkoviča

Pogreb pokojnega John Mlatkoviča se vrši v petek zjutraj ob 7. uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Vida ob 7.30 uri ter nato na pokopališče Calvary.

Poroka

V soboto se poročita Miss Kathleen Grissin iz E. 157 St. in Mr. Walter Klemenčič, sin Mr. in Mrs. Klamenčič iz 18117 Marcella Rd. Poroka bo ob 11. uri dopoldne v cerkvi sv. Križa.

Čestitamo!

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HEnderson 1-5311 — HEnderson 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) $10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) $12.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 7.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

BELEC PODNEVI—ČRNEC PONOČI

(2)

Vrhovno ameriško sodišče v Washingtonu je pretekli teden izdalo zgodovinsko važno razsodbo, da je ločevanje po plemenih v Združenih državah neustavno. Torej nima zakonite podlage, torej je neveljavno. Za enkrat je šlo le za ločevanje ljudskošolskih otrok—belcev in črncev. Ker se je ločevanje vršilo tudi na drugih poljih, med drugimi sloji, bo postopoma moralo izginiti tudi odtod. Nam se stavi vprašanje, ki se na prvi pogled zdi nenavadno. Zakaj so namreč vrhovni sodniki čakali tako dolgo, da so izdali to zgodovinsko sodbo in zakaj ni bilo tako dolgo tožitelja, ki je to sodbo izsilil? Pravimo, da dogodki dozorevajo. Vse se konča nekam o pravem času. O pravem času je po našem mnenju padla tudi sodba vrhovnega sodišča v Ameriki, da sodobnost ne trpi več ločevanja po plemenih. Toda za to sodbo je bila potrebna prvotna velika podlaga, kateri pravimo—ameriška državljanska vojna, četudi se je ta vršila skoraj pred sto leti!

Kolonijalnost pada. Ta stavba se ruši. Povsod in na vseh kontinentih. Človek povdarja bistvo samega sebe, da je namreč človek in ne stvar. Zahteva zase prostor na soncu. To je ozadje tudi krvave državljanske vojne v Indokini, bo pa tudi ozadje državljanske vojne v Južnoafriški zvezi, če popreje in ob pravem času ne bo govorila pamet.

Južnoafriška zveza je važnješa, kot je Indokina, čeprav je po številu prebivalstva manjša. Beli človek je deželo dvignil in živi v standardu kot kjerkoli drugod doma, recimo v Evropi ali v Ameriki. Tudi tam ima vse življenske ugodnosti, uživa vse pridobitve civilizacije. Tudi tam se dvigajo visoko proti nebu nebotičniki. Tudi tam so velike industrijske kompanije, ki razpolagajo s sto in sto milijoni do arji glavnice in premoženja. Ali pa je Južnoafriška zveza brez zaledja, če pride do domačih uporov, notranje revolucije, kakor ima to zaledje komunist v Indokini, ko ima za hrbtom sto in sto milijonsko komunistično Kitajsko? Tudi ta zveza ima svoje zaledje, bodisi na strani belega ali črnega plemena. V črnem plemenu bi imeli domači uporniki za hrbtom kar 150 milijonov črncev ostale Afrike.

Zdi se, da diktator Malan, ki diktira v tej zvezi, ne sprevidi duha časa. Naprej sili le potomce nizozemskih kmetov—Bure, hoče pa spodriniti druge belce, potomce Angležev. V zadnji svetovni vojni in po njej je bil njegov prednik na predsedstvu vlade znameniti maršal Christian Smuts. Delal je v duhu angleške tradicije; za sporazum in kompromis. Vodil je Južno Afriko na bojna polja v drugi svetovni vojni, da se streta fašizem in nacizem. Bil je eden od najbolj idealnih in gorečih privržencev organizacije Združenih narodov, kjer naj se vsa nasprotstva med državami rešujejo mirnim potom. Malan je človek drugega tipa. Ločuje na levo in na desno, mesto, da bi šel za edinstvom. Vsaka narodnost v Južnoafriški zvezi naj bo zase. Vsaka naj ima svoje pravice. Tudi državni uradi v kolikor so sploh komu dostopni razen sedaj priviligiranim Burom, vsi javni prostori, vsa prometna sredstva naj bodo ločeno na razpolago, ločeno za belce, ločeno za črnce, ločeno za "colored," to je mešanico, ločeno za nekaj sto tisočev priseljenih Indijcev. Ločitev, ki je sama na sebi življensko nenaravna, pa naj se izvrši tudi s silo. Malana nič ne briga, če sila govori na vse strani. Med belci samimi v enem letu obsojenih 10,573 ljudi radi raznih nasilstev. Torej tudi belca se je oprijela manija po nasilstvu. Kakoršen je položaj, se vidi iz tega, da je sam Malam prisiljen pozivati svoje prebivalstvo in pristaštvo, naj v nočnih urah in po dovršenem delu ostane doma. Število padlih belcev vsled napadov iz zasede, je namreč presenetljivo visoko. Malan je pač pozabil, da se na bajonetih ne da ne sedeti in tudi ne vladati!

L.Č.

UREDNIKOVA POŠTA

PRVIČ V NOTTINGHAMU

(Spomini starega Slovenca ob 25-letnici kluba "LJUBLJANA")

EUCLID, Ohio—Proti jeseni leta 1912 sem prišel v to ameriško deželo. Stanoval sem na St. Clairju in tam imel tudi svoje delo. Tiste čase smo Slovenci bili takorekoč še bolj raztreseni, kot smo danes. Res, da je bila glavna naselbina na St. Clairju, vendar nas je bilo tudi v okolici Clevelanda: v Collinwoodu, v Nottinghamu in v Euclidu. Ti predeli takrat še niso bili tako gosto naseljeni, kot so danes. To posebno velja za Euclid, ki je takrat imel še čisto farmsko obeležje. Cest, kot so danes, med njimi ni bilo ampak le poljska pota in steze. Iz mesta se je do teh predelov prišlo z tkz. "rdečo karo," električno cestno železnico.

Mimogrede bodi povedano, da je naseljevanje Slovencev v te predele Nottinghama in Euclid village-a začelo okoli leta 1900, ko je naš prvi Slovenec, pokojni Josip Drugovič, postavil skromno hišico na Kewanee Streetu. Leta 1902 je precej naših mladih ljudi kupilo lote v teh krajih in že spomladi leta 1903 so začeli graditi svoje hiše. Cel ta okraj Euclida je odtakrat dobil ime Bela Ljubljana. Naselevanje se je tako množilo, da so Slovenci pričeli misliti na družabno življenje, ustanovili društva in si na Recher Ave. postavili svoj Narodni dom, skromen, pa vendar za tiste čase zadosti dober.

V te predele so Slovenci iz mesta, kot je vsem starim Slovencem znano, hodili na izlete in imele tkz. "pitnike."

Tudi mene so takoj spomladi 1913 začeli vabiti na take "pitnike." Seveda so mi morali še pojasniti, kaj je pravzaprav to, kajti pomen te besede mi še ni bil znan. In ko so mi vse povedali in zraven rekli, da tam tudi pojejo, aha, sem bil takoj pripravljen na to, kajti petje je bilo že takrat, kakor je še danes, moje največje veselje.

In tako smo se neke nedelje po kosilu zbrali in z "rdečo karo" pripeljali do "Stop 125 in pol," kot smo to postajo klicali takrat. Danes je na tem mestu La Salle Theatre na 185. cesti. Izstopili smo in jo po Kildeer Ave. mahnili do Recher Ave., kjer je takrat že stal stari Narodni dom. —Pitnik se je vršil na tedanjih Kastelčevih farmah in že oddaleč smo zaslišali petje. Kar vesela družba je bila že zbrana tam. Hitro smo jih nekaj popili, mene pa je vleklo tja, kjer so peli. Žilca mi ni dala miru in kar naenkrat sem se znašel med pevci. Po par pesmih sem prišel lepo v akcijo, bil kmalu v sredini med pevci in kar celo uro so naše lepe narodne pesmi vrele iz naših grl.

To je bil moj prvi "pitnik" v Ameriki in ravno naše lepe narodne pesmi, ki smo jih peli tako iz srca, so napravile, da ga nikdar ne bom pozabil. Kasneje sem bil še na številnih drugih izletih, vendar je le-ta prvi, ki se ga še prav do potankosti spominjam.

Pa tudi pot s pitnika domov je bila svojevrstna in mi je do danes ostala v spominu. Seveda, mladi smo bili, prešerni in brezskrbni in upam, da nam ne bo kedo zameril, kajti mladost je norost, čez graben skače, kjer je most. Šest nas je bilo, štiri fantje in dve punci, ko smo s pitnika krenili domov, in med potjo ena deklet pravi, da gremo v neko farmarsko hišo, kjer je vsako nedeljo bila muzika in ples. In je res tam neki stari možiček raztezal svoj meh, pari se pa vrtili vse v šest. Čez nekaj časa sem šel malo ven, ker je v hiši bilo zelo vroče. Začelo se je temniti in pripravljati na dež. Bliskalo se je in grmelo. Brž grem nazaj in povem, kako je odzunaj in da bi bil čas, da se odpravimo domov. Pa me niso hoteli niti poslušati. Sem jo pa kar sam mahnil. Vedel nisem, kam naj se obrnem, pa sem le nekako pogodil pravo smer. Komaj sem prišel do 200. ceste, ko se dež ulije kot iz škafa. Tema je bila, poti nisem vedel in sem zašel v neki vinograd. Lej ga spaka, sem rekel, kako se boš, pa iz tega izvlekel. No, kobacal sem se po vinogradu in se končno le izkobacal iz njega in kmalu prišel do postaje za "rdečo karo." Kare pa seveda od nikoder. Naenkrat zaslišim vpitje in, glej, moje druščine, ki jo je farmar pripeljal do 185. ceste. Kare ni, pa ni. Moji je niso čakali, ampak nekam odšli. Jaz čakam in jo dočakam. Prav udobno sem se zleknil v mehki sedež in ker sem bil utrujen, sem kar takoj zadremal in se prebudil na Public square. Stanoval sem pa na 63. cesti. Kaj čem, plačati sem moral še enkrat voznico, pa se odpeljal nazaj. Pa me je spanec še enkrat premotil, tako da sem se prebudil šele na 105. cesti. No, sedaj je pa dovolj, sem rekel sam pri sebi, izstopil in vzel kar "stifletencug" nazaj do 63. ceste. Srečno sem prišel domov, skoro ravno isti čas so prišli pa tudi moji prijatelji. Seveda, razgovora in pripovedovanja o izletu, pitniku, petju, plesu itd. ni bilo ne konca in kraja.—Povedati moram pa še to, da sem šel na pitnik v novi obleki, ki je pa drugi dan izgledala kot bi bila stara že 25 let. In če ne bi bilo ranjkega mojega prijatelja Ignaca Šmuca, ki mi jo je očistil in uredil, bi jo moral kar stran vreči.

Evo, to je bil moj prvi izlet in pitnik v Nottinghamu. Dolgo let je tega. In od takrat se je marsikaj spremenilo. Kjer so takrat bile farme, kjer je žito zorelo, rasla trta, se pasle krave in je farmar oral; kjer ni bilo pravih cest, ampak le poljska pota in steze in kjer so gozdiči bili,—tam je danes vse zazidano. Hiša pri hiši, trgovine, banke, saloni, cerkve, šole, igrišča. Tlakovane ceste vsepovsod, avtomobili in avtobusi na njih. Slovenska kolonija se je razrasla, razmnožila, že čez deset tisoč nas je tukaj. Društveno življenje se je razvilo: ustanovljeno je nekaj društev, dva pevska zbora prepevata v novem, pred par leti izgrajenem Slov. narodnem domu na mestu starega.

Pred 25. leti je ustanovljen klub LJUBLJANA, dobili smo našo cesto "Ljubljana Street." V novem domu na Recher Ave. imamo lep clubroom, lepo dvorano z odrom za prireditve, lepe postranske prostore, velik prostor za parkiranje avtomobilov, tri urejene steze za balincanje itd.—In kdo bi si bil mislil takrat, ko smo prvič prišli semkaj na pitnik,—a najmanj jaz—da bom ravno jaz direktor tega novega doma, in da bom imel tudi jaz hišico v tem kraju.

In kot direktor tega Doma na Recher Ave. vabim vse vas, ki ste tu blizu, da nas v našem Domu često obiščete, vas pa, ki ste dalje od nas, da ob nedeljah izletite do nas; boste vedno dobro postreženi in se boste prijetno v hladu in ob zdravi zabavi odpočili.

30. maja t. l. pa praznujemo 25-letnico ustanovitve kluba "LJUBLJANA." Vabim Vas vse, v imenu kluba "Ljubljana" in v imenu Direktorija, da od blizu in daleč pridete na to proslavo in se z nami skupaj poradujete.

Frank Rupert.

Predsednik kluba "Ljubljana" vabi na proslavo

EUCLID, Ohio—Kot predsednik kluba "Ljubljana" naznanjam članom in prijateljem, da bo naš klub praznoval na 30. maja svojo 25-letnico obstoja. Sicer je to menda že splošno znano v javnosti, dobro pa je, da se še povdari, da bo udeležba še večja in uspeh boljši.

Ne bom na široko opisoval zgodovino in pomen praznovanja, ker so to opravili že naši dobri člani, za kar se jim lepo zahvalim. Veseli me, da so tako ponosni in zadovoljni z našim klubom. Naše geslo je, da kadar se člani kluba "Ljubljana" zberejo, bodisi na seji, na veselicah ali kjerkoli, da smo zmeraj veseli in pripravljeni sodelovati za korist našega naroda.

Spored slavnosti bo nekaj lepega, ker bodo nastopili pevci zbora Slovan in Adrija pod vodstvom Antona Šublja. Zapeli bodo nekaj krasnih pesmi. Kakor je splošno znano, sta ta dva zbora nam ljubiteljem slovenskih pesmi v resnici pri srcu. Srečni smo, da jih imamo med nami. Ko se udeležimo njih koncertov, čas hitro mine in koncerti se zdijo kar prekratki. Zato priporočam tudi vam drugim, da posetite njih koncerte in se z nami poveselite v njih družbi. Nikoli vam ne bo žal.

Dalje bodo nastopili na programu Karen in Kenneth Ogrin, stara 12 in devet let, ki bosta zaigrala na klavir in harmoniko. Vedno je lepo slišati male otroke, ko igrajo na razne inštrumente. Vem, da kdor se bo udeležil te naše proslave, da mu bo ostala v trajnem spominu.

Na seji pripravljalnega odbora je bilo sklenjeno, naj povabim potom časopisja ustanovne člane kluba "Ljubljana." Torej, čestitam vam, ustanovni člani, in vas vabim, da se gotovo udeležite proslave 25-letnice. Lahko ste ponosni na klub, ki ste ga ustanovili pred 35 leti. Gotovo si tedaj niste mislili, da bo klub obstojal toliko let. Pridite v nedeljo in bodite naši častni gostje, da vam izkažemo naše spoštovanje in hvaležnost.

Program se prične ob 3. uri popoldne, potem sledi domača zabava in plesali bomo, kakor se bo komu zaželelo, saj bodo igrali Grabnarjevi fantje.

Na svidenje vas vabi in vas pozdravlja

Ludwig Prosen,
predsednik kluba "Ljubljana."

Zahvala

Spodaj podpisana se iskreno zahvaljujeva vsem dragim sorodnikom in prijateljem, ki so se naju spomnili ob 50-letnici najine poroke. Njih želja je bila, da proslaviva ta dogodek čim lepše, a ker je Mrs. Prusnik, kot vsem znano, bolna že precej časa, se je obhajalo ta dogodek na skromen način.

Zahvaljujeva se vsem za pismena in ustmena voščila, obiske in darove. Prejmite vsi najlepšo zahvalo za vse!

Mr. in Mrs. John Prusnik,
23101 Chardon Rd.

ZA SKUPNO POMOČ UMOBOLNICI V POLJU PRI LJUBLJANI

Poroča: Josephine Tratnik, taj. Relifnega odbora P. S.

CLEVELAND, O. — V zadnjem poročilu je bilo nekoliko pomot, katere želim popraviti in prosim vse prizadete oproščenja.

Za društvo št. 114—SNPJ v Roundup, Mont., je poslal štiri dolarje tajnik društva Louis Ambrozich in ne Mrs. Stephanie Gabrick. Ona je poslala samo za sebe $3, kar sem prejela 8. aprila in ji poslala samo za to potrdilo.

Pomota se je naredila tudi pri poročilu Mrs. Mary Matyazich, katere poročilo bi se moralo glasiti tako: Mr. Milan Pakiž iz Long Beach, Calif., je daroval v spomin pokojnih prijateljev Frank Medved, John Požar iz Minnesote, in Paule Skvarich in Mrs. Petje iz Fontane, Calif., $20.00 in dolar za poštne stroške. Mrs. Matyazich pa je poslala vseh 21 dolarjev v pomoč umobolnici.

V ponedeljek, 3. maja pa je dospelo pismo profesorja Dr. Janeza Kanoni in je dobesedno prepisano, da bodo nasi dobrotniki sami videli kako potrebna je ta naša akcija. Pismo se glasi: Relifni odbor "PROGRESIVNIH SLOVENK" v Ameriki.

Spoštovani!

"Vaše cenjeno pismo z dne 7. aprila letos prebiram in prebiram, kajti noče in noče mi v glavo, da je vse to res, kar pišete v njem. Ko sem ga prvič bral, sem onemel, obšel me je občutek, da me varajo oči, da sanjam. Več kot 20 let živim in delam med duševnimi in živčnimi bolniki kot zdravnik—psihiater. Svoj življenski cilj sem našel v psihiatrični stroki medicine, ki naj pomaga najbednejšim med bednimi bolniki, še zlasti pa sedaj po strašni vojni, pa ni bilo vse doslej prave pomoči pri tem res težkem in napornem delu od nikoder. Potemtakem je umljivo, da sta me vaša (Progresivnih Slovenk in pa gospoda Petra Lustrika materialna in moralna pomoč tolikanj presenetili, da sem onemel in ni čudno, da pismo še kar naprej prebiram, da pa sem seznanil z njegovo vsebino tudi vse tukajšnje zdravnike in javnost. Pismeno zahvalo dolgujem gospodu Petru Lustriku, vsem našim dobrim ameriškim Slovencem in organizaciji Progresivnih Slovenk v Ameriki, se razume, tudi v našem slovenskem časopisju.

"Strahote in pošastne grozote vojnega pustošenja sem delil tudi jaz—bil sem v ječah, na Rabu in v partizanih, pa sem nosilec Partizanske Spomenice 1941 in zavoljo tega laže razumem vse posledice prestanega strahu, trpljenja, obupa in gorja, kakor na primer porast duševnih ter živčnih bolezni itd.

"V naši bolnišnici za duševne in živčne bolezni Ljubljana—Polje se je zdravilo po osvoboditvi na tisoče in tisoče bolnikov, na tisoče pa jih je, ki jih ne moremo hospitalizirati in zdraviti, ker nimamo prostora zanje. Ni pa tudi dovolj zdravnikov in kar je najhuje, nimamo ustreznih terapevtičnih in diagnostičnih aparatov, ki bi nam omogočili pospešiti zdravljenje in potemtakem tudi povečati sprejem nadaljnih bolnikov. Vse to sem omenil, oziroma pisal lani v časopisu "Slovenski Poročevalec" 15. in 16. julija 1953 pod naslovom 'Psihiatrična služba v Ljudski republiki Sloveniji z posebnim ozirom na psihiatrično delo v bolnišnici za duševne in živčne bolezni Ljubljana—Polje in na psihiatrični kliniki Medicinske visoke šole v Ljubljani.'

"Tedaj sem živel v veri, da je poklonjenih v pomoč našemu bolnišničnemu delu 1,000 dolarjev, pa sem svetoval dobesedno naslednje: 'Ker je tudi prevoz iz U.S.A. do nas zelo drag, sem mnenja, da bi mogli nakup aparatov najugodneje opraviti v Nemčiji in bi odbor Progresivnih Slovenk nakazal to svoto našemu dobavitelju kot plačilo računa za kupljene aparate . . .'

"Spričo pomoči pa, ki presega prvo skoro desetkrat, je moči uresničiti dobavo aparata, ki ga najbolj pogrešamo, pa bi nam dvignil kvaliteto našega praktičnega in znanstvenega dela vsaj približno do nivoja sodobne psihiatrične dejavnosti, kakršna je v USA, Angliji in Franciji. Tu mislim na aparat: ELECTROENCEFALOGRAF, ki lahko opravlja tudi funkcijo electrokardiografa. To ni samo moja želja, marveč želja vseh tukajšnih zdravnikov, ki pozdravljajo z hvaležnostjo in ginjenostjo plemeniti dar. Naj pripomnim, da znamo ceniti to veliko darilo tem bolj, ker želimo nuditi tukajšnjim bolnikom vse svoje moči in znanje. Nihče od nas namreč privatno ne ordinira — vsi smo državni uslužbenci in naša pozornost velja zgolj bolnišnici in kliniki, ki sta, se razume, državni ustanovi. Potemtakem je predlog tukajšnjega kolegija zdravnikov—psihiatrov, da nabavimo elektroencefalograf v Nemčiji, kajti na ta način bi se z svoto, ki jo darujete in poklanjate bolnišnici, lahko dokopali še do kakega drugega aparata iz razlogov, ki jih avajate na kraju svojega pisma vi sami. Nakup elektroencefalografa in eventualnih drugih aparatov bi potemtakem opravila uprava tukajšne bolnišnice v Nemčiji, vi pa bi nakazali ustrezno svoto, s katero pač razpolagate, našemu dobavitelju kot plačilo računa zanje. Kot mi svetujete, bom tudi ravnal, pa bom takoj stopil v stik z tvrdko "Siemens" in vam čimprej sporočil, kake so možnosti za nabavo elektroencefalografa in cene zanj ter še eventualnih drugih aparatov. Pričakujte čimprej mojih nadaljnih vesti!

"Za danes pa mi dovolite, da se Vam, vsem dobrotnikom, organizaciji Progresivnih Slovenk Amerike in gospodu Lustriku globoko poklonim in zahvalim—zahvalim pa se tudi v imenu kolegija, tukajšnjih zdravnikov in delovnega kolektiva nasploh za veliko pozornost in naklonjenost, ki jo gojite do onih, kot je bil zapisano v prošnji za pomoč naši bolnišnici, ki so 'v večni megli brez najmanjšega veselja.'

"Z globokim spoštovanjem hvaležni Profesor Dr. Kanoni Janez."

No, in zdaj ste lahko prepričani, da je delo, katerega smo podvzeli, vredno vse pozornosti in povem naj tudi, da se glede aparatov in vseh potrebnih pritiklin vedno posvetujemo z dr. Urankarjem in dr. Machamer, ki sta na štabu University bolnišnice, katerih specialiteta je tehnika vsakovrstnih aparatov.

(Se nadaljuje)

Proslava 25-letnice kluba "Ljubljana" | **v nedeljo, 30. maja** v Ameriško jugoslovanskem centru na Recher Ave.
ZAČETEK OB 3. URI POPOLDNE ☆ ZVEČER PLES ☆ IGRA GRABNAR ORKESTER

"RODNA GRUDA" PRIPRAVLJA VESELA PRESENEČENJA ZA NAROČNIKE

Te dni bo odromala k rojakom po svetu tretja številka "Rodne grude," lista, ki ga za slovenske rojake izdaja Slovenska izseljenska matica v Ljubljani. Prvi dve številki so rojaki po svetu sprejeli z velikim veseljem, kar nam dokazujejo pisma in naročnine, ki jih dan za dnem prejema uprava "Rodne grude" pri Slov. izseljenski matici v Ljubljani. Mnogi rojaki ne pošiljajo naročnine le za sebe, ampak tudi za svoje prijatelje in znance. Tako nam je rojakinja Jennie Troha iz Barbertona, Ohio, nabrala "mimogrede" kakor nam piše, še šest naročnin od svojih prijateljev. Za njeno prizadevnost se ji prisrčno zahvaljujemo ter ji obenem sporočamo, da bo njen dopis objavljen v četrti številki lista, ki je tudi že v tisku. Tudi rojak Fran Čebin iz Homberga-Niderheim v Westfaliji nam je pridobil štiri naročnike, itd. Mnogi rojaki se naročajo tudi za več let naprej. Tako je rojakinja Vogrinc Paula iz Milwaukee, ki je prišla na obisk v rojstno domovino in nas je te dni obiskala v Izseljenski matici, naročila "Rodno grudo" kar za dve leti vnaprej, rojakinja Rose Jurmanova iz Clevelanda pa je plačala naročnino za tri leta.

Da so rojaki zadovoljni z vsebino lista nam dokazujejo njihova pisma, ki so polna pohval. Iz teh pisem bomo sproti objavljali v "Rodni grudi" kratke izvlečke, toda pisem je zelo veliko, zato se že vnaprej oproščamo, če bo kdo pomotoma izpuščen, da ne bo potem zamere. Naj jih še tukaj nekaj navedemo:

"Vse kar je v reviji, nam je drago in smo z veseljem čitali," nam piše med drugim rojakinja Viki Poljšakova iz Clevelanda, ki je medtem že prišla na obisk v rojstno domovino in nas obiskala v Izseljenski matici.

"Prejela sva list 'Rodna gruda.' Zelo nam ugaja. Ko ga prečitava, ga bova dala čitat tudi drugim rojakom. Pošiljava dva dolarja za celoletno naročnino," piše Venc Benko iz Milwaukee, Wis.

"Z velikim veseljem sem prejel prvi izvod 'Rodne grude.' Ta list pomeni za nas izseljence, da smo bolj povezani s svojo ljubo, lepo Slovenijo, kjer smo rojeni. Jaz sem nekoč delal kot rudar v Kočevju. Težko smo živeli. Takrat so bili ravnatelji sami tujci, domači takrat v stari Jugoslaviji sploh niso imeli besede. Danes svobodna Jugoslavija lepo napreduje. Njena industrija se lepo razvija. Rojaki po svetu se bomo radi odzvali klicu Slovenske izseljenske matice in sodelovali v "Rodni grudi," ki je naš skupen list. Na delo, rojaki, da bomo spoznali drug drugega. Starejši se sicer bolj težko spravimo k pisanju, toda ko začnemo, ne znamo nehati. Ko pa imamo toliko povedati. Prilagam za celoletno naročnino in prisrčno pozdravljam uredništvo in upravo!" piše Frank Zaic iz Sudbury, Ont.

"Pošiljam vam naslove treh naročnikov za lepo 'Rodno grudo' in vam sporočam, da sem 12 nadaljnjih številk lista prodal rojakom. Nekateri bodo list še naročili," nam je sporočil rojak Stanko Glogovšek iz Freiminga v Franciji.

"Sporočam, da sem prejela list 'Rodna gruda.' Ugaja nam zelo vsa vsebina, posebno pa ilustracije. Našli smo več zanimivosti za nas izseljence in lepo sliko Slovenke v narodni noši, ki sem jo dala v okvir. Nepopisno cenim, kar je naše slovensko, narodno—" nam piše rojakinja Globevnikova iz Eisdena v Belgiji.

"Prav lepa hvala za revijo 'Rodno grudo.' S posebnim interesom sem čital poročilo 'Izseljenska matica je zborovala' in pozdravljam njen sklep o izseljenskem tisku. Prilagam naročilnico za "Rodno grudo" in za koledar, oboje bova čitala skipaj z mojo slovensko materjo, —" poroča Maks Frolich iz Oberhausna—Osterfelda v Westfaliji.

Tako smo vam tukaj navedli par odlomkov iz kopice pisem in že se je vsa pisarija precej zavlekla, čeprav še nismo glavnega povedali.

Pa še nekaj besed k vsebini tretje številke, ki bo prav zanimiva. Za uvod vam bo lepo in po domače kakor pač on zna, povedal nekaj besed slovenski pisatelj in duhovnik Franc S. Finžgar. "Jutro po izdaji," je naslov zanimivega odlomka iz dnevnika urednika "Rodne grude," tov. Tomo Brejca. Napisan je bil v tistih pretresljivih dnevih slovenske zgodovine v aprilu 1941, ko je po "zaslugi" izdajalskih voditeljev stare Jugoslavije razpadla jugoslovanska armada in so zasedli Jugoslavijo nemški in italijanski fašisti. O revni zatirani Beneški Sloveniji in njenih prebivalcih, ki si morajo v tujini pri najtežjih delih služiti vsakdanji kruh, pripoveduje Albert Rejec, naslednji članek "Tam dol' na Dolenjskem" pa vas s šegavo besedo povede po nekaterih dolenjskih krajih ter pove to in ono kar so nekdaj "uganili" šegavi in duhoviti Dolenjci. V rubriki "Domače novice" vam bomo v sliki in besedi spet povedali kaj je bilo v zadnjem času novega pri nas. O obisku ameriškega rojaka umetnika Zlatka Balokoviča v Ljubljani poroča "on." V rubriki "Domovina na tujih tleh" objavljamo spet poročila in dopise iz življenja rojakov iz raznih dežel. Cvetko A. Kristan se s toplimi besedami spominja dveh umrlih rodoljubov-rojakov Antona Zornika iz Herminie, Pa., in Jožeta Mentona, ki se je lani za stalno vrnil domov, a žal, neozdravljivo bolan in je nedavno umrl v Mariboru. V "Kotičku za žene" pripoveduje sodelavka o delu in načrtih Zavoda za napredek gospodinjstva, ki je bil lani ustanovljen v Ljubljani. Rojakinjam bo prav gotovo všeč tudi ljubeč narodni motiv, ki ga bodo lahko prerisale in uvezle v naših narodnih barvah ter z njim okrasile prtičke, perilo ali obleko. Za "Mladi rod" smo izbrali to pot zanimivo zgodbico, ki jo je napisal pisatelj Fr. S. Finžgar po pripovedovanju svojega deda. Zgodbica opisuje resnični dogodek kako je znameniti slovenski čebelar Janša pretental medveda, ki je hodil k njegovim čebelam v vas. Slovenska izseljenska matica daje še nekaj navodil rojakom, ki bodo letos obiskali rojstno domovino, tajnik A. Švagelj pa sporoča, da se je cel in zdrav vrnil s potovanja po Franciji, Belgiji in Holandiji ter pozdravlja in se zahvaljuje rojakom iz teh dežel, ki je bil deležen njihovega gostoljubja. Kakor smo že omenili, smo začeli objavljati tudi odlomke iz pisem rojakov uredništvu "Rodne grude," dalje bo rojake podrobno seznanjal z vprašanji iz socialnega zavarovanja naš sodelavec. Začetek izčrpno in poljudno napisanega članka prinašamo v 3. štev., v naslednjih številkah pa bodo sledila nadaljevanja. Poleg nadaljevanja zanimive Jurčičeve povesti Jurij Kozjak, slovenski janičar, prinaša 3. štev. "Rodne grude" še druge drobne zanimive sestavke in lepo pesem Srečka Kosovela "Mati," ki bo lahko služila rojakom za deklamacijo pri kakršnih prireditvah. Kakor prejšnja, je tudi ta številka bogato ilustrirana. Za naslovno stran smo pa izbrali Višnjo goro.

Pa še nekaj: Na notranji strani platnic so naslovi knjig, ki jih je Slovenska izseljenska matica določila za nagrade naročnikom, ki nam bodo poslali najboljše dopise. Da si jih boste bolje zapomnili, jih pa še tukaj navajamo: Anton Ingolič: POT PO NASIPU; roman; Miško Kranjec: FARA SV. IVANA, roman; Bogomir Magajna: V DEŽELI PRAVLPIC IN SANJ, pravljice; Fran Milčinski: CVETJE IN TRNJE, povesti, humoreske, satire, Prežihov Voranc: NAŠI MEJNIKI, roman, OD KORELJ DO BELIH VOD, potopis, JAMNICA, roman; Tone Seliškar: TRŽAŠKA CESTA, roman, SPOMINI NA PARTIZANSKA LETA—zbral Ferdo Godina, Anton Melik: JUGOSLAVIJA, MUČENIŠKA POT K SVOBODI (zbornik), STENSKI ZEMLJEVID SLOVENIJE.

Imena prvih nagrajenih dopisnikov, od katerih bo vsak dobil eno zgoraj navedenih knjig, bomo objavili še v naslednji, t. j. 4. številki. Pripominjamo, da bomo zbirko še pomnožili z novimi knjigami—torej, dragi rojaki—naročniki, pero v roke in pridno dopisujte v "Rodno grudo." Za tiste dopisnike, ki bodo ob koncu leta imeli največ dopisov objavljenih, pa bomo pripravili še prav posebno nagrado. Kakšna bo, vam pa zdaj še ne izdamo, da boste potem bolj veselo presenečeni. Povemo le to, da je bo nagrajenec lahko iz srca vesel.

Naročnikom "Rodne grude" moramo zaupati še eno veselo novico. Naši umetniški prilogi v drugi štev.—Gorenjki v narodni noši, ki je rojake tako razveselila, bo v naslednji to je četrti številki sledila prav tako lepa barvna slika. Ker vas je prva slika tako navdušila, smo tudi zdaj izbrali delo istega slikarja, nedosegljivega mojstra naših kmetskih motivov — Maksima Gasparija. Druga slike, ki jo boste kakor prvo lahko dali v okvir, da vas bo spominjala rojstne domovine, predstavlja fanta in dekleta pred dolenjsko zidanico. Gotovo vam bo prav všeč. Nismo se ustrašili stroškov, ki so prav veliki, saj nas bo samo barvni kliše za sliko stal okrog 50 tisočakov, tisk in papir pa prav toliko. Toda glavni namen našega lista je, da vam, ki ste kri naše krvi, čim bolj približamo rojstno domovino, da nas vse skupaj čim tesneje poveže in za takšen namen je pač vredno tudi nekaj žrtvovati. Tako bomo mi storili vse, da boste z listom, ki hoče biti v pravem pomenu besede ves vaš, res zadovoljni, vi pa se boste nam oddolžili na ta način, da boste list pokazali prijateljem in znancem, da nam boste pridobili novih naročnikov ter seveda tudi pridno pri listu sodelovali.

Uredništvo "Rodne grude,"

Ljubljana, Slov. izseljenska matica

V CONI "A" PRIPRAVLJAJO NADALJNJE RAZLAŠČENJE SLOVENSKE ZEMLJE

Trst,—V coni A STO pripravljajo odkup slovenske zemlje med Medijo vasjo in Devinom blizu italijanske meje. Iredentisti obiskujejo slovenske kmete in jim prigovarjajo, naj prodajo svojo zemljo, na kateri nameravajo zgraditi papirnico.

Govore, da so ti agentje prosili za pomoč in posredovanje tudi župana občine Devin-Nabrežina. Ti agenti delajo za italijanskega industrijalca, lastnika papirnic "Burgo" v Italiji. Z graditvijo te tovarne bi hoteli iredentisti ustvariti gospodarske pogoje v občini Devin—Nabrežina za novo naseljevanje italijanskega življa in za zaposlitev tistih Italijanov, ki so se že poprej priselili v te slovenske kraje.

VEDNO V DOBRI DRUŠČINI!

THE PILSENER BREWING CO., CLEVELAND, OHIO

Za SPOMINSKI DAN
si preskrbite PERUTNINO sedaj!

Imeli bomo svežo zalogo najboljše perutnine, živo ali sveže očiščeno; kokoši, race, goske, itd. Imamo tudi vedno sveža jajca, najboljše vrste. Se priporočamo.

LAKE SHORE POULTRY & EGG CO.
6717 ST. CLAIR AVENUE EN 1-5134

premenite na avtomatično brez plamena

ELEKTRIČNO KUHO

• Ko kuhate brez plamena, kuhate na moderen, učinkovit način . . . z elektriko, seveda.

In ker je električna kurjava za kuho brez plamena, je tudi 100% čista . . . tako čista kot električna luč. Zato ostanejo lonci in ponve svetli in neokajeni . . . zato tudi lahko pozabite na mučno umivanje po obedu ko kuhate z elektriko.

Pa še več, moderne električne peči so popolnoma avtomatične z natančimi časovnimi kontrolami temperature. To pomeni, da brez vsake skrbi lahko skuhate cel okusen obed v pečici medtem ko ste na milje proč.

Zakaj ne bi premenili na hitro, brez plamena, nizko ceneno kuho z elektriko še danes! Veseli boste premembe na moderno peč. Zato obiščite vašega Reddy Kilowatt prodajalca električnih peči danes!

Bodite moderni . . . Kuhajte z elektriko!

The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE IN THE BEST LOCATION IN THE NATION

MERCHANTS ZNAMKE SO DODATNI PRIHRANKI

BAILEY'S
54. obletnica

Ontario pri Prospect Euclid pri E. 101 St.
Detroit pri Warren Lake Shore pri E. 228 St.

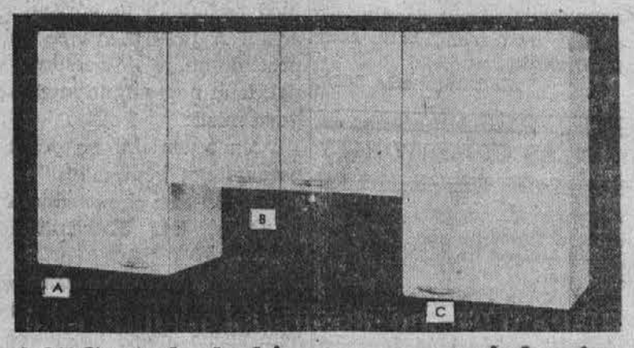

6.95 Stenske kabinetne omare iz kovine

A & C—24x15x10" B—15x24x10"

Kabineti, ki jih rabite . . . posamezno, v parih ali kompletnih setih za dodatno shrambo, ki jo potrebujete. Izdelani iz kovine in ročaji iz kroma, finiš iz belega pečenega enajmla.

$5 VSAK

BAILEY'S sedmo nadstropje in v vseh podružnicah

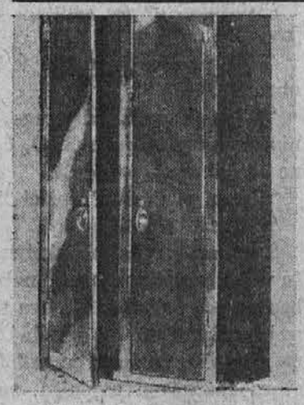

Kabinetne omare iz kovine za obleke, z dvemi vrati

Reg. 16.95 14.88

Te omare za obleke so zgotovljene s privlačnim orehovim finišem; so 60x24x21" in držijo 10 oblek.

BAILEY'S sedmo nadstropje in v vseh podružnicah

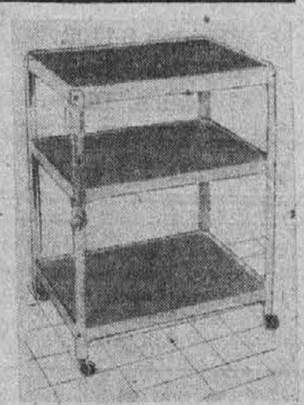

Močne mizice iz kovine in s tremi policami

Reg. 6.95 4.98

Močne mize z električnim vztokom. Za nešteto uporab. Prihranite si $2 na vsaki.

BAILEY'S sedmo nadstropje in v vseh podružnicah

JOHN YAGER
IV 1-5702
GRADBENI KONTRAKTOR
Ako želite zgraditi novo garažo ali klet pod vašo hišo, vam postrežem v popolno zadovoljstvo.

ZAVAROVALNINA
na HIŠO - BIZNES - AVTO - ŽIVLJENJE
Pomnite, da kakršnokoli zavarovalnino vi potrebujete, vam jo lahko preskrbi
DANIEL STAKICH
815 EAST 185th STREET
poleg
St. Clair Savings & Loan Co.
tel. KE 1-1934

For your VACATION welcome to
CHRISTIANA LODGE
Slovenian Resort
• The Hotel has 30 rooms with connecting showers. Central dining room, with American Slovenian cooking. All sports, private beach, boating and fishing. Cater to overnight guests. 260 miles from Cleveland. Located on U. S. 112. Write for folder.
CHRISTIANA LODGE
Dominik and Agnes Krasovec, prop.
Rt. 1, Box 175,
Edwardsburg, Michigan
Phone 9126 F5

Oglašajte v - - - Enakopravnosti

EUCLID POULTRY
549 EAST 185th ST., KE 1-8187 Jerry Petkovšek, lastnik
Vsakovrstna perutnina in sveža, prvovrstna jajca. Sprejemamo naročila za perutnino za svatbe, bankete in veselice, itd.
NEKAJ POSEBNEGA: Prodajamo kokoši tudi zrezano na kose ter si lahko nabavite samo one kose, ki vam najbolj ugajajo.

SEDAJ JE ČAS
ZA POPRAVITI ALI STAVITI NOVO STREHO ALI ŽLEBOVE.
Vršimo vsa, v kleparsko stroko spadajoča dela.
Cene so zmerne. — Se priporočamo v naklonjenost.
Lahko pišete na ta naslov:
FRANK KURE
R.F.D. 1, Newbury, Ohio Pokličite telefonično: Newbury 1-283

PIKNIŠKE POTREBŠČINE
si lahko nabavite
pri
MAXIE'S
Drive-In Beverage
923 E. 222 St., vogal Miller Ave.
Dobite vse, kar je treba za dobro zabavo;
Led, 25 funtov ali več
Oglje (Charcoal)—Hladilnike za pijačo;
Pivo—Vino—Mehko pijačo, itd.
Se priporočamo v naklonjenost
Max in Mary Gerl, lastnika

HENRY BORDEAUX

SRCE IN KRI

ROMAN

(Nadaljevanje)

XI.

Brat in sestra

Naslednja tri leta sem se ob lovskem času zvesto vračal v kočo ob jezeru Lovitel. Pri Louisu de Vimines, ki me je gostil, sem vedno zopet srečaval isto osebje: čuvaja Chauverta z njegovim pomočnikom Mihaelom Gallice, med gonjači pa Maliveuja, velikega Bormanda, mladega Tardyja in vse druge. Niti enkrat samkrat nihče ni namignil na sodbo v koči, vsaj vpričo mene ne. Bila je tako rekoč izbrisana iz spomina pri vseh. Natančno so se držali prisege, ki nas je vezala; zato Mihaelu ni grozila nevarnost, da bi ga kdo ovadil. Saj smo ga pa tudi sodili po vseh pravilih, z javnim tožilcem in razpravo. Prič res ni bilo, pa tudi potrebne niso bile, ko je krivec vse sam priznal. A vendar sem tretje leto v nekem kraju, kjer moje navzočnosti še slutili niso, naletel na zelo čuden razgovor.

"Le zakaj živi kakor volk?" se je pritoževal veliki Bormand. "Povabiš ga v gostilno, on pa ne in ne. Opozoriš ga na najlepša dekleta v Venoscu, tudi na taka, ki imajo čedno doto, on pa še slišati ne mara. Sodili smo ga in ga oprostili, torej je vse končano. Lahko bi se vedel kakor vsi drugi. Vse bolj naravno bi bilo."

"Da," mu je zlobno odvrnil Maliveau, "morda pa ni vsega povedal."

Morda pa ni vsega povedal! Torej Maliveau že zopet seje svoje strupeno seme?

Morali smo torej paziti in stvari nekoliko nadzorovati. Zdelo se mi je, da vem, zakaj spor znova oživlja. Morda Mihael res ne ravna pametno. V kopicah sena smo slovesno izrekli razsodbo in svet naših hribovcev ga je spet obdal z novo in iskreno prijaznostjo. Brez dvoma so mu njegovi tovariši pozimi večkrat predlagali, naj se oženi. Dekleta so ga rade gledale. Vsi so upali, da si bo poiskal nevesto v Dancheru ali v Venoscu. On pa se za vse ponudbe še zmenil ni, ampak se skrival in postajal živa uganka kmečkim ljudem, ki si njegovega samotarstva niso mogli razlagati. Ali je pa tudi moglo biti drugače?

Med lovom je nekega dne slučajno prišel do mene, prav ko sem podrl kozo. Trebil je žival in jo basal s koprivami, jaz pa sem pogovor napeljal prav na njegovo samotarsko življenje:

"No, Mihael, zdaj te v tem kraju ljudje spet spoštujejo. Še ne boš oženil?"

Sklanjal se je nad žival, pa se naenkrat živahno zravnal, kakor da sem mu predlagal kaj žaljivega:

"Ne, gospod odvetnik!"

"Zakaj ne?"

"Imam pač svoje muhe."

"Tudi kak važen razlog?"

"Seveda!"

Pogledal me je v oči, kakor bi mi hotel reči: Ali me morate tudi vi take stvari vpraševati? Uganili ste moj razlog in ne smete mi o njem govoriti! Nihče na svetu tega ne sme! Oči so mu govorile tako razločno in jasno, da sem pobesil pogled in umolknil.

Mihael si je zavihtel gamsa na ramo. Okrasil se je z lovskim plenom tako, da je imel glavo med trebuhom in nogami ubite živali. A preden sva se obrnila proti domu, mi je naenkrat zaupal, kam neprestano merijo njegove misli:

"Čez teden dni bo deset let, petnajstega septembra."

Naredil sem se nevednega:

"Deset let? Kakšnih deset let?"

"Stvar bo takrat zastarala."

Izračunal je bil, da ga v kratkem ne bo mogel nihče več zasledovati. Njegov zločin bo zastaran. Pravica mu ne bo mogla več do živega.

"Toliko slabše zate!" sem ga rezko zavrnil. "Čisto brez potrebe si se bal pravice. Še lovci v koči so ti jo dali."

"Da, a jaz nisem mogel drugače ravnati. Obljubil sem."

"Obljubil?"

"Obljubil, da se sam ne bom javil."

"Kaj pa, če bi te bili v koči obsodili?"

"To je pa vse kaj drugega. Saj nisem jaz prvi govoril. O, če bi ne bil dal svoje besede!"

"Komu si jo dal? Jožici?"

"Ne, ne Jožici."

Spet sva trčila ob skrivnost. In vedel sem, da mi ne bo nobene besede več povedal. Šla sva skupaj proti kočam, on spredaj, jaz za njim. Ko pa naju je zadržala stara razrušena zajčnica, se je ustavil in se naenkrat spet obrnil v preteklost, ki ga je neprestano mučila:

"Takoj naslednji dan bi rad spet videl domače kraje."

Skušam ga razumeti: kratki stavek pomeni, da namerava šestnajstega septembra, takoj ko bo njegova zadeva zastarana, odpotovati v Maurienne.

"Da bi spet videl svojo hišo na Ecotu in sestro Jožico? Je zadnjih deset let nisi nikoli obiskal?"

"Nikoli."

"Dobro je, res je že čas, da greš. Hočeš, da grem s teboj, ali bi šel rajši sam?"

"Rajši bi videl, da bi šli vi z menoj."

"Torej pojdeva skupaj, kakor hitro bo lov končan."

Bila sva zgovorjena. Zadnji pot smo lovili še v dolini Ferrand, potem pa sva se odpravila daleč v njegov domači kraj, prehodila sva Oisans in prelaz Železni križ, ki je danes odprt tudi avtomobilom in te pripelje v Sant Jean de Maurienne. Isto pot je napravil Maliveau, ko je poizvedoval Mihaelovo zgodbo. Zvečer sva dospela v Saint Jean, kjer sem si želel ogledati lepi samostan iz petnajstega stoletja s stebrniki iz alabastra, dobro ohranjenimi in razbitimi.

Nekoč sem ga že videl v mesečini, ki je stari maurienski prestolnici dajala videz srednjeveškega prizora. V modrikasti luči je bil trg pred stolnico, so bile njegove mračne hiše in razsežni kvadratni stolp podobni kakemu mestu v Flandriji, Furnesu ali Ypresu, preden so bila v vojski do tal porušena, na kar stvar ni ostala mojemu spominu tako zelo draga kakor zapuščeni samostan, ki mu še vhod le s težavo najdeš in ima razvaljene zidove, vse polno plevela, ga božajo blede zvezde, nežna nočna svetloba in sence strmih gora.

V Saint Jeanu sva si ob zori naslednjega dne izposodila avto kar dobre znamke in se pognala proti Modane in Arcovi dolini. Na nizkem samotnem sedlu Madeleine, od koder že izpaziš konec doline, zaprt z gmotami Levanne, se je mojega tovariša začelo polaščati domotožje. Če bi se napil, ne bi njegove oči bolj blestele, ne se jezik bolj razgibal. S prstom mi je kazal Roche Melon, Charbonnel in Albaron na najini desni ter Križ dona Juana Maurice in Mean Martin na levi, ko jih še niti zagledala nisva.

Užival je ob njihovih čudnih imenih, ki jih že toliko časa ni izgovarjal in jih izrekal, kakor da so mu sami prijatelji. Švicarji so postajali dezerterji, kadar so slišali kravje zvonce. Savojci se selijo v Ameriko, pa se vračajo v domovino umirat, pa naj je njihova rojstna vas še tako visoko v gorah, svet še tako težaven in zime strupeno mrzle.

"Pomiri se, Mihael, pomiri se! Hočeš, da kosiva v Bessansu ali v Bonnevalu?"

"V Ecotu, nama bo že Jožica kaj pripravila."

"Je še preveč daleč."

"Potem pa ne v Bessansu, ampak v Bonnevalu, kjer so že domači kraji."

Kosila sva v Bonnevalu, kjer je Planinsko društvo sezidalo skromno kočo. Ljudje so na pašnikih v visokih planinah; doma so ostali zgolj starci, ki se sončijo na pragu, in stare ženice, ki jih tu pa tam vidiš po vrtovih v rjavi obleki in rogljatih pečah, da so že redovnicam podobne. V današnjih časih se ne menijo več za popotnike, zato tudi ne opazijo tujca in njegovega od mrtvih vstalega spremljevalca.

Avtomobil sva pustila v gostilni in se peš pognala na stezo ob Arcu, ki naju je vodila preko razvalin Fandana, pokopanega pravljičnega mesta Saracenov, in pripeljala na skale, ki na njih čepi zaselje. Zgovornost Miheala Gallice je utihnila, zato pa toliko več pove njegov molk. Z očmi kar požira domačo pokrajino, zeleno vodo hudournika, rdeče jagode redkih jerebik, vijolične barve izglajenih skal in komaj vidne snegove v sencah gora. Vse to srka njegov pogled z veliko slastjo in radostjo, saj je vse kakor njegovo meso in kri. Deset let je minilo, zdaj pa so izbrisana, porinjena v brezpomembno preteklost.

"Kmalu boš v svoji hiši, Mihael."

"V hiši svoje sestre."

"Si ji svoj delež odstopil?"

"Ne vem več dobro. Prepustil sem ji vse."

"Čakaj, zdaj se spominjam: dal si ji pooblastilo, da lahko jemlje tvojo polovico pokojnine in upravlja nepremičnine."

"No vidite."

"Domačijo si ji prepustil v upravo, Mihael, ne pa je podaril. Pooblastilo pa se lahko prekliče in se zahtevajo računi. Tvoja sestra je zdaj bogata. Kajti njen mož ima sam svoje njive, senožeti in živino."

"Vem."

"Pravili so mi, da si v Dancheru živel ubožno. Tudi so trdili, da še nihče ni videl tvojega denarja."

(Dalje prihodnjič)

CHICAGO, ILL. FOR BEST RESULTS IN ADVERTISING CALL DEarborn 2-3179

DOMESTIC HELP

HOUSEWORK—Adult family. No cooking, own room, bath. Stay $40.00 week.
Call WIlmette 5044.

BUSINESS OPPORTUNITY

RESTAURANT—Well established business. Trucking and Terminal vicinity.—Good lease, selling due to ill health.
NEvada 8-8561.

REAL ESTATE

WHEATON COUNTRYSIDE

Striking new Bedford stone and redwood ranch, on acre of ground; built into beautifully landscaped knoll; two large finished basement rooms on ground level, separate 2 car garage and breezeway; paneled dining room, adjoining glazed porch, 3 bedrooms, etc. — Sacrificed by owner.

WHeaton 8-1108
616 Polodrive
Wheaton, Ill.

WANTED TO RENT

YOUNG Executive, wife and 11 year old son, need 5-6 room unfurnished apartment. 1st or 2nd floor. Prefer Austin vicinity.
Call AUstin 7-2353

WANTED to rent with option to buy a large home suitable as rest home for elderly people.
FIlmore 3-5353.

RESPONSIBLE EMPLOYED MOTHER—2 school children urgently need 3 to 5 room unfurnished apartment. Good location between 1800 N.—2700 W.
Call RAndolph 6-6125 or BRunswick 8-8909.

SPECIAL - ONE WEEK!
Leafy Coolness for Summer

Nestle your toes under tender young leaves . . . and step lightly into coolness and fashion's spotlight. This is the kind of lovely-lady shoe that makes summer ever so much prettier, perched high, high on a wedge heel, wearing a winding anklet strap. White leather. Only

3.98

MANDEL SHOE STORE
6125 St. Clair Avenue
Two doors from North American Bank

DELO DOBIJO ŽENSKE

ŽENSKA ALI DEKLE
dobi delo za pet dni v tednu. Splošna hišna opravila. Mora imeti rada otroke. Dobi plačo in obede.
Pokličite
HE 1-1539

V NAJEM

Sobo se odda v najem poštenemu in mirnemu moškemu.
Ima prost vhod.
Za naslov se poizve v uradu tega lista.

DVE OPREMLJENI
sobi se odda v najem poštenim fantom.
Vpraša se na
1110 E. 72nd St. — EN 1-8254

SLOVENSKA DVOJICA
Z DVEMI DEKLICAMI IŠČE STANOVANJE S 4 SOBAMI V ST. CLAIRSKI NASELBINI. Kdor ima za oddati, naj blagovoli pokliče
EX 1-4720

HIŠE NAPRODAJ

Poslopje naprodaj
Poslopje s 4 stanovanji in trgovino se proda. Eno stanovanje je opremljeno. Eno stanovanje 5 sob je prazno. Zelo dober dohodek. Ena garaža. Blizu cerkve sv. Vida. Za podrobnosti pokličite med 5. in 7. uro zvečer.
KE 1-7419

ZAMENJA SE
lepo hišo Colonial tipa, s 6 sobami. 7 let stara. Preproge, zimska okna in mreže, gorkota na plin, zagrajen jard zadaj. Garaža in dovoz. Cena $16,900. Se lahko takoj vselite.
Za podrobnosti se obrnite na
KOVAC REALTY
960 East 185th St.—KE 1-5030

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je kruta smrt pretrgala nit življenja in nas je za vedno zapustil naš ljubljeni soprog, oče, stari oče in brat

1890 **1954**

Anton Spilar

Pokojni je izdihnil svojo blago dušo dne 30. aprila 1954.

Pogreb se je vršil dne 3. maja iz pogrebnega zavoda Joseph Žele in sinovi v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ter od tam po opravljeni slovesni maši-zadušnici in pogrebnih obredih na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnik je bil rojen 13. junija 1890 leta v vasi Mala Pristava pri sv. Mihaelu na Krasu. Bil je član društva Mir. št. 142 S.N.P.J. in podružnice št. 3 Slovenske moške zveze.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja k njegovi krsti. Ta dokaz vaše ljubezni do njega nam je bil v veliko tolažbo v dneh smrti. Našo zahvalo izrekamo sledečim: Mr. Harry Zorman in družini, Mr. in Mrs. Chester Mozinski, Fullerwood Homes, Mr. in Mrs. Frank in Helen Mestnik, Mr. in Mrs. Jacob Čič, Ohio Gear Co., Mr. in Mrs. Steve Trebec in družini, Mr. in Mrs. Molle, Miss Mary Mesnik, Mr. Anton Mesnik, Mr. Joseph Požar in družini, Mr. in Mrs. Tony Drenik in družini, Mr. in Mrs. Anton Kapel in hčerki, Mr. in Mrs. Joseph Rhodes ter Mr. in Mrs. Joseph Medved.

Dalje srčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnika, in sicer: Mr. A. Mihelčič, Mr. in Mrs. Frank Kutnar, Mr. in Mrs. Stan Intihar. Mr. in Mrs. Philip Nainiger, Mr. in Mrs. John Molle, Mr. in Mrs. Stanley Bizily, Mr. in Mrs. John Sedmak v Conneaut, O., Mr. in Mrs. Stan Intihar, Mr. Albert Morgoreti, Mr. in Mrs. Riamand Simonelli, Mr. in Mrs. Joseph Barbis, Mr. in Mrs. S. G. Antolin, Mr. in Mrs. Stanley Zupančič, Mrs. Theresa Chaske, Mr. in Mrs. Jack Rotar, Mr. in Mrs. Chester Mozinski, Mr. in Mrs. Thomas Collahon, Mr. John Glatch, Mr. in Mrs. Merhar, Mr. Frank Hietnar, Mr. in Mrs. Pugel, Mr. in Mrs. Frank Yakoš, Mr. in Mrs. Smalc, Mr. Frank Mesnik, Mr. in Mrs. Rudolph Nainiger, Mr. in Mrs. Joe Kozar, Mr. in Mrs. Victor Oddo, Mr. in Mrs. Frank Petrovčič, Miss Mary Mesnik, Mr. in Mrs. Leo Kaušek, Mr. Tony Krall, Mrs. Mary Spilar, Mr. in Mrs. Herman Kravos, Mr. Tony Krall, Mr. in Mrs. Joseph Saurich, Mr. in Mrs. Stan Fiediga, Mr. in Mrs. Frank Kuret ml., Mr. in Mrs. Joseph Mersnik, Mr. in Mrs. Victor Oddo, Mr. Thomas Collahon, Mr. Korošec in družini, Mr. in Mrs. Joseph Champa, Mr. in Mrs. Frank Rupar, Mr. in Mrs. Wm. B. Molle, Mr. in Mrs. Gus Petelinkar, Mr. in Mrs. Thomas Milakovič, Mr. in Mrs. Louis Kunstel.

Najlepšo zahvalo izrekamo vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo za spremstvo pri pogrebu.

Hvala vsem, ki so ga prišli kropit ko je ležal na mrtvaškemu odru, in vsem, ki so ga sprejmili na zadnji poti na pokopališče.

Našo zahvalo naj sprejmejo čst. g. Mathias Jager za molitve v kapeli in spremstvo ter molitve na pokopališču in čst. g. Aloysius Rupar za tolažilne obiske v bolezni ter opravljeno sv. mašo zadušnico.

Hvala lepa tudi pogrebnemu zavodu Joseph Žele in sinovi za vzorno voden pogreb in postrežbo v dneh smrti.

Prav posebno zahvalo naj sprejmejo prijatelji, ki so darovali kri v pomoč pokojniku.

Enako prisrčna hvala vsem, ki ste izrazili svoje sožalje in sočutje osebno ali pismeno.

Ako se je pomotoma izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način prispeval, naj nam oprosti in naj isto sprejme tisočero zahvalo.

Končana je Tvoja pot, dragi pokojnik! Odšel si tja, kjer ni solz in trpljenja, tja, kjer vlada večni mir. Spravljen z Bogom si stopil pred Njega, da prejmeš plačilo za vse, kar si dobrega storil v življenju.

Mi se Te bomo vedno spominjali v molitvi dokler ne pridemo tudi mi za Teboj.

Žalujoči ostali:

LOUISE, soproga
ANTON, sin
MRS. LOUISE ALDRIDGE, hčerka
JACK ALDRIDGE, zet
štirje vnuki
V stari domovini zapušča dva brata, sestro in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 27. maja 1954.